

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (yhdeksäs jaosto)

15 päivänä maaliskuuta 2018*

Polkumyynänti – Hangzhou Bioking Biochemical Engineering Co. Ltd:n tuottaman Kiinasta peräisin olevan viinihapon tuonti – Täytäntöönpanopäätös (EU) 2016/176 – Lopullista polkumyynäntitullia ei ole otettu käyttöön – Asetuksen (EY) N:o 1225/2009 3 artiklan 2, 3 ja 5 kohta sekä 17 artiklan 1 ja 2 kohta – Otanta – Merkittävän vahingon puuttuminen – Ilmeinen arviointivirhe – Vahingon määrittäminen – Unionin tuotannonalan kannattavuus

Asiassa T-211/16,

Caviro Distillerie Srl, kotipaikka Faenza (Italia),

Distillerie Bonollo SpA, kotipaikka Formigine (Italia),

Distillerie Mazzari SpA, kotipaikka Sant'Agata sul Santerno (Italia), ja

Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA, kotipaikka Borgoricco (Italia),

edustajinaan asianajaja A. Bochon ja R. MacLean, solicitor,

kantajina,

vastaa

Euroopan komissio, asiamiehinään J.-F. Brakeland ja A. Demeneix,

vastaajana,

jossa on kyse SEUT 263 artiklaan perustuvasta vaatimuksesta kumota Hangzhou Bioking Biochemical Engineering Co. Ltd:n tuottaman Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan viinihapon tuontia koskevan polkumyynäntin vastaisen menettelyn päättämisestä 9.2.2016 annettu komission täytäntöönpanopäätös (EU) 2016/176 (EUVL 2016, L 33, s. 14),

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (yhdeksäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja S. Gervasoni sekä tuomarit L. Madise ja R. da Silva Passos (esittelevä tuomari),

kirjaaja: hallintovirkamies C. Heeren,

ottaen huomioon asian käsittelyn kirjallisessa vaiheessa ja 28.9.2017 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

tuomion

Asian tausta

- 1 Kantajat eli Caviro Distillerie Srl, Distillerie Bonollo SpA, Distillerie Mazzari SpA ja Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA ovat Euroopan unionin viinihapon tuottajia, joiden osuus unionin kokonaistuotannosta on yli 25 prosenttia.
- 2 Komissio julkaisi 30.10.2004 *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ilmoituksen Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan viinihapon tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamisesta (EUVL 2004, C 267, s. 4). Kyseinen menettely johti lopullisen polkumyöntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan viinihapon tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta 23.1.2006 annettuun neuvoston asetukseen (EY) N:o 130/2006 (EUVL 2006, L 23, s. 1). Kyseisen asetuksen 1 artiklan 1 ja 2 kohdassa otettiin käyttöön lopullinen polkumyöntitulli tuotaessa yhteisöön CN-koodiin 2918 12 00 (Taric-koodi 2918 12 00 90) kuuluvaa Kiinan kansantasavallasta peräisin olevaa viinihappoa, ja tullin suuruus oli 0 prosentista 34,9 prosenttiin. Kyseisessä asetuksessa Hangzhou Bioking Biochemical Engineering Co., Ltd:lle (jäljempänä Hangzhou Bioking) myönnettiin markkinatalouskohtelu. Hangzhou Biokingin tuottaman viinihapon tuontiin sovellettiin tullia, jonka suuruus oli nolla.
- 3 Maailman kauppajärjestön (WTO) valituselimen raportin, jonka otsikko oli ”Mexico – Definitive Anti-dumping Measures on Beef and Rice” (WT/DS 295/AB/R, 29.11.2005, AB-2005-6), mukaisesti asetuksen N:o 130/2006 muuttamisesta 13.4.2012 annettussa neuvoston täytäntöönpanoasetuksessa (EU) N:o 332/2012 (EUVL 2012, L 108, s. 1) Hangzhou Bioking jätettiin lopullisten toimenpiteiden ja muun muassa asetuksella N:o 130/2006 käyttöön otettuihin toimenpiteisiin perustuvien tarkastelumenettelyjen ulkopuolelle.
- 4 Edellä 2 kohdassa kuvailtuihin alkuperäisiin toimenpiteisiin sovellettiin sittemmin erilaisia tarkastelumenettelyjä, joista viimeisin johti lopullisen polkumyöntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan viinihapon tuonnissa asetuksen (EY) N:o 1225/2009 11 artiklan 2 kohdan mukaisen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun jälkeen 16.4.2012 annettuun neuvoston täytäntöönpanoasetukseen (EU) N:o 349/2012 (EUVL 2012, L 110, s. 3). Kyseisen täytäntöönpanoasetuksen nojalla kaikkia kiinalaisia tuojia – Hangzhou Biokingiä lukuun ottamatta – koskeneet polkumyynnin vastaiset toimenpiteet pysytettiin.
- 5 Kantajat ja viides yritys eli Comercial Quimica Sarasa, SL, tekivät 15.6.2011 polkumyöntiä koskeneen valituksen, joka koski yksinomaan Hangzhou Biokingin tuottaman viinihapon tuontia, polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 30.11.2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1225/2009 (EUVL 2009, L 343, s. 51; jäljempänä perusasetus) 5 artiklan mukaisesti. Komissio julkaisi 29.7.2011 Euroopan unionin virallisessa lehdessä ilmoituksen Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan viinihapon tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamisesta yhden kiinalaisen vientiä harjoittavan tuottajan, Hangzhou Biokingin, osalta (EUVL 2011, C 223, s. 11). Edellä mainitun valituksen peruuttamisen jälkeen komissio päätti kyseisen menettelyn polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä toteuttamatta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan viinihapon tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn päättämisestä yhden kiinalaisen vientiä harjoittavan tuottajan, Hangzhou Biokingin, osalta 4.6.2012 antamallaan päätöksellä 2012/289/EU (EUVL 2012, L 144, s. 43).
- 6 Samanaikaisesti eli 29.7.2011 komissio aloitti samojen viiden valittajan pyynnöstä kahta kiinalaista viinihapon tuottajaa koskeneen toisen tutkimuksen, joka koski osittaisen välivaiheen tarkastelun aloittamista perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan nojalla ja kyseisten kahden tuottajan polkumyöntimarginaaleja, jotka oli valittajien mukaan laskettu liian alhaisiksi (EUVL 2011, C 223, s. 16).

- 7 Kantajat tekivät 21.10.2014 komissiolle uuden polkumyyntiä koskeneen valituksen, minkä jälkeen kyseinen toimielin julkaisi 4.12.2014 Euroopan unionin virallisessa lehdessä ilmoituksen Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan viinihapon tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamisesta yhden kiinalaisen vientiä harjoittavan tuottajan, Hangzhou Biokingin, osalta (EUVL 2014, C 434, s. 9).
- 8 Polkumyynnin ja vahingon arvioimiseksi komissio tarkasteli ajanjaksoa 1.10.2013–30.9.2014 (jäljempänä tutkimusajanjakso). Vahinkoa koskevaan arvioon vaikuttavia kehityssuuntauksia varten komissio tarkasteli tietoja, jotka koskivat ajanjaksoa 1.1.2011–30.9.2014 (jäljempänä tarkastelujakso).
- 9 Menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa 4.12.2014 komissio ilmoitti, että se oli valinnut perusasetuksen 17 artiklan mukaisesti alustavan otoksen unionin tuottajista. Komissio selitti myöhemmin, että kyseessä oleva otos oli valittu unionin suurimpien myyntimäärien perusteella ja että se muodostui kolmesta unionin tuottajasta, jotka oli valittu seitsemän tutkimuksessa yhteistyötä tehneen yrityksen joukosta ja jotka edustivat 56 prosenttia unionin viinihapon kokonaistuotannosta ja jotka olivat sijoittautuneet Italiaan ja Espanjaan eli niihin kahteen jäsenvaltioon, joihin unionin tuottajat olivat sijoittautuneet. Kaksi kantajista eli Caviro Distillerie ja Distillerie Mazzari, jotka ovat sijoittautuneet Italiaan, ja yksi espanjalainen yhtiö eli Comercial Quimica Sarasa olivat kolme otokseen otettua tuottajaa.
- 10 Koska ICV ei ollut mukana alustavassa otoksessa, se väitti, että otos ei edustanut riittävällä tavalla unionin pienien tuottajien tilannetta. Italialainen toimialajärjestö Associazione Nazionale Industriali Distillatori di Alcoli e Acquaviti (AssoDistil, alkoholin ja väkevien alkoholijuomien teollisten tislajien kansallinen järjestö) riitautti niin ikään kyseisen otoksen koostumuksen. Komissio katsoi kuitenkin, että koska unionin viinihapon tuottajat olivat kaikki pieniä ja keskisuuria yrityksiä, yhden unionin pienen tuottajan lisääminen otokseen ei muuttaisi olennaisesti sen edustavuutta eikä sillä olisi mitään merkittävää vaikutusta vahinkoindikaattoreihin, joita tarkasteltiin otoksen tietojen perusteella. Se katsoi, että makrotalouden tekijät, joihin kuuluu esimerkiksi myynnin määrä, perustuivat joka tapauksessa koko unionin tuotannonalan – eli kaikkien unionin tuottajien kyseinen unionin tuottaja mukaan luettuna – tietoihin. Näin ollen komissio piti voimassa alustavasti valitsemansa otoksen.
- 11 Tutkimuksen aikana kolmen otokseen otetun yhtiön ja Hangzhou Biokingin toimitilat tarkastettiin.
- 12 Komissio lähetti 14.12.2015 kantajille yleisen ilmoitusasiakirjan, jossa se katsoi, että 42,8 prosentin polkumyyntimarginaalin olemassaolosta huolimatta Hangzhou Biokingin tuonti ei aiheuttanut merkittävää vahinkoa unionin tuotannonalalle. Kantajat esittivät 4.1.2016 päivätyllä kirjeellä huomautuksensa kyseisestä asiakirjasta. Ne pyysivät lisäksi kuulemistilaisuutta, joka järjestettiin 13.1.2016.
- 13 Polkumyyntiä koskeneen tutkimuksen päätteeksi komissio antoi 9.2.2016 täytäntöönpanopäätöksen (EU) 2016/176 Hangzhou Biokingin tuottaman Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan viinihapon tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn päättämisestä (EUVL 2016, L 33, s. 14; jäljempänä riidanalainen päätös), ja se katsoi kyseisellä päätöksellä, ettei unionin tuotannonalalle ollut aiheutunut perusasetuksen 3 artiklassa tarkoitettua merkittävää vahinkoa.
- 14 Riidanalaisen päätöksen 140 ja 141 perustelukappaleessa komissio huomautti, että vahinkoindikaattoreissa, joita ovat esimerkiksi tuotanto, myyntimäärä ja markkinaosuus, havaittiin negatiivisia suuntauksia tarkastelujakson aikana, mutta ne eivät olleet vaikuttaneet negatiivisesti unionin tuotannonalan yleiseen taloudelliseen tilanteeseen. Komissio katsoi, että tarkastelujaksolla tiettyjen indikaattorien, joihin kuuluivat esimerkiksi unionin tuotannonalan kannattavuus, kassavirta, investointien tuotto ja työllisyys, suuntaus oli päinvastoin positiivinen. Komissio myönsi, että Hangzhou Biokingin polkumyynnillä tapahtuva tuonti oli vaikuttanut jossain määrin negatiivisesti unionin tuotannonalaan, mutta korosti, että tutkimuksen perusteella ei ollut voitu osoittaa, että

unionin tuotannonalalle olisi aiheutunut perusasetuksen 3 artiklassa tarkoitettua merkittävää vahinkoa. Näin ollen komissio päätti riidanalaisen päätöksen 1 artiklalla polkumyynnin vastaisen menettelyn, joka koski Hangzhou Biokingin tuottaman viinihapon tuontia unioniin.

Oikeudenkäyntimenettely ja asianosaisten vaatimukset

- 15 Kantajat nostivat käsiteltävänä olevan kanteen unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 4.5.2016 toimittamallaan kannekirjelmällä.
- 16 Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin tekemällä päätöksellä nyt käsiteltävään asiaan määrättiin yhdeksänestä jaostosta uusi esittelevä tuomari.
- 17 Unionin yleinen tuomioistuin (yhdeksäs jaosto) päätti esittelevän tuomarin ehdotuksesta aloittaa asian suullisen käsittelyn.
- 18 Prosessinjohtotoimena unionin yleinen tuomioistuin pyysi 19.7.2017 työjärjestyksensä 89 artiklan 3 kohdan a alakohdan mukaisesti asianosaisia vastaamaan istunnossa suullisesti kysymyksiin.
- 19 Asianosaisten suulliset lausumat ja vastaukset unionin yleisen tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin kuultiin 28.9.2017 pidetyssä istunnossa. Kyseisen istunnon aikana komissio ilmoitti unionin yleiselle tuomioistuimelle, ettei se voinut paljastaa kantajille tiettyjä pyydettyjä tietoja niiden luottamuksellisuuden vuoksi. Työjärjestyksen 91 artiklan b alakohdan, 92 artiklan 3 kohdan ja 103 artiklan mukaisesti yhdeksäs jaosto pyysi komissiota esittämään kyseiset tiedot ja täsmensi, ettei niitä toimitettaisi kyseisessä vaiheessa kantajille. Tiedot tutkittuaan unionin yleinen tuomioistuin katsoi työjärjestyksen 103 artiklan mukaisesti, että niillä oli merkitystä asian ratkaisun kannalta ja että ne eivät voineet jäädä luottamuksellisiksi kantajiin nähden. Koska komissio ei ollut pyytänyt kyseisten tietojen luottamuksellista käsittelyä yleisöön nähden, unionin yleinen tuomioistuin julkisti kyseiset tiedot ja yhdeksäs jaosto kuuli asianosaisten niitä koskeneet huomautukset.
- 20 Kantajat vaativat, että unionin yleinen tuomioistuin
- ottaa kanteen tutkittavaksi
 - kumoaa riidanalaisen päätöksen 1 artiklan ja
 - velvoittaa komission korvaamaan kantajien oikeudenkäyntikulut tässä menettelyssä.
- 21 Komissio vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin
- hylkää kanteen perusteettomana ja
 - velvoittaa kantajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

- 22 Kantajat vetoavat kanteensa tueksi kahteen kanneperusteeseen. Ensimmäinen kanneperuste koskee tuottajien otoksen valintaan perustuvaa ilmeistä arviointivirhettä ja perusasetuksen 3 artiklan 2 kohdan ja 17 artiklan 1 kohdan rikkomista. Toinen kanneperuste koskee ilmeisiä arviointivirheitä ja perusasetuksen 3 artiklan 2, 3 ja 5 kohdan rikkomista, koska komissio katsoi, että unionin tuotannonalalle ei ollut aiheutunut merkittävää vahinkoa.

Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee perusasetuksen 3 artiklan 2 kohdan ja 17 artiklan 1 kohdan rikkomista, koska komissio teki ilmeisen arviointivirheen unionin tuottajien otoksen valinnassa

- 23 Kantajat väittävät, että kun komissio valitsi kyseessä olevan otoksen, se ei noudattanut perusasetuksen 17 artiklan 1 kohdassa säädettyjä vaatimuksia eikä erityisesti vaatimusta siitä, että valitun otoksen edustavuus on varmistettava. Tämän noudattamatta jättämisen vuoksi toteamukset, jotka koskevat mikrotaloudellisia indikaattoreita, joihin kuuluvat esimerkiksi myyntihinnat, yksikkökohtainen kannattavuus, kassavirta, investoinnit ja investointien tuotto, on kantajien mukaan otettu huomioon vääristyneellä tavalla vahingon tutkimiseksi, joten kyseinen tutkimus ei ollut perusasetuksen 3 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettulla tavalla puolueeton.
- 24 Asettamatta kyseenalaiseksi komission varsinaista aloitetta otannon tekemiseen – mikä vahvistettiin suullisessa käsittelyssä – kantajat väittävät, että otantaan turvautuminen on poikkeus periaatteesta, joka koskee kaikkien tuottajien tietojen tutkimista. Suullisessa käsittelyssä kantajat lisäsivät, että perusasetuksen 17 artiklan 1 kohdassa säädetty edustavuus ei merkitse sitä, että otoksen olisi katettava suurin myyntimäärä, vaan kyseessä on sellaisten tuottajien valitseminen, joiden myyntimäärät edustavat unionin tuotannonalan tilannetta. Kantajien mukaan tällainen vaatimus perustuu 10.9.2015 annetun tuomion Fliesen-Zentrum Deutschland (C-687/13, EU:C:2015:573) 90 kohtaan.
- 25 Kantajien mukaan on ensinnäkin niin, että kun komissio muodosti otoksen unionin tuottajista hyväksymällä yksinomaan kolme tuottajaa niiden suurimpien tuottajien joukosta, joiden myyntimäärät unionissa ovat suurimmat, se ei tutkinut tietoja riittävästi ja objektiivisesti. Kyseinen otos ei kantajien mukaan nimittäin edustanut unionin tuotannonalan tilannetta, koska se sisälsi unionin tämän alan suurimman tuottajan eli Distillerie Mazzarin suhteettoman osuuden.
- 26 Kantajat väittävät yhtäältä, että Distillerie Mazzari erottui selvästi kyseessä olevasta otoksesta, koska sen ”kokonaistuotantomäärä oli noin 30 prosenttia unionin tuotannonalan kokonaistuotantomäärästä”. Otokseen otettujen kolmen tuottajan myyntimäärä edusti toisaalta noin 56 prosenttia viinihapon kokonaistuotannosta unionissa, ja tästä Distillerie Mazzarin osuus oli noin 29 prosenttia, kun taas kuusi muuta unionin tuottajaa edusti vain 44 prosenttia jäljelle jäävästä tuotannosta eli keskimäärin 7,3 prosenttia kukin. Muiden tuottajien ulkopuolelle jättämisen vuoksi otos ei kantajien mukaan ole edustava, koska se painottaa enemmän suurinta tuottajaa.
- 27 Kantajien mukaan asian olosuhteista ilmenee lisäksi ensinnäkin, että käsiteltävä asia ei ole perusasetuksen 17 artiklassa tarkoitettulla tavalla ”merkittävän kokoinen”, koska kyseessä ovat kiinalainen viejä, yhdeksän unionin tuottajaa ja yksi unionin tuojia. Kantajien mukaan mikään ei näin ollen estänyt suurempaan otokseen turvautumista. Kantajat väittävät lisäksi, että komissio on valinnut suuremman otoksen muissa polkumyynnin vastaisissa menettelyissä. Kantajat väittävät toiseksi, että kolmen otokseen kuuluneen unionin tuottajan tarkastelu päättyi neljän ensimmäisen kuukauden kuluessa tutkimuksen alkamisen jälkeen, joten komissiolla ei ollut kiire. Kantajat väittävät kolmanneksi todenneensa tutkimuksen alussa, että hyväksytyt otos ei mahdollistanut riittävän edustavaan arviointiin pääsemistä.
- 28 Kantajien mukaan otoksen valinnan ja vahingon määrittämisen välillä on lisäksi yhteys. Ne toteavat tästä, että 21.3.2012 annetusta tuomiosta Marine Harvest Norway ja Alsaker Fjordbruk v. neuvosto (T-113/06, ei julkaistu, EU:T:2012:135, 72–74 kohta) ilmenee, että virhe otoksen määrittämisessä merkitsee virhettä vahingon määrittämisessä. Käsiteltävässä asiassa Distillerie Mazzarin saavuttama voitto riittää niiden mukaan olemaan vastapainona otokseen otetun kahden muun tuottajan yhteenlasketuille tappioille sekä vuonna 2013 että tutkimusajanjaksolla, minkä vuoksi unionin tuottajien otanta ei edusta unionin tuotannonalan tilannetta. Kantajat väittävät tästä, että Caviro Distillerien kannattavuus, joka oli 3 prosenttia vuonna 2011, laski -1,62 prosenttiin vuonna 2013 ja -1,73 prosenttiin tutkimusajanjakson aikana. Comercial Quimica Sarasan, joka on toinen otokseen otettu yhtiö, suuntaus oli sama vuosina 2011–2013 sekä tutkimusajanjakson aikana. Vastauksessa

kantajat lisäävät, että unionin tuottajien kannattavuus, joka oli 17,6 prosenttia vuonna 2010, romahti 2 prosenttiin vuonna 2011. Kantajien mukaan tällainen kannattavuuden aleneminen vahvistaa Hangzhou Biokingin kyseisellä ajanjaksolla harjoittaman polkumyynnin vahingollisen vaikutuksen.

- 29 Kantajat toteavat kolmanneksi, että komission olisi pitänyt ottaa hallinnollisessa menettelyssä huomioon AssoDistilin huoli, joka koski ehdotetun otoksen edustavuutta. Vaikka perusasetuksen 17 artiklan 1 kohdassa toki annetaan komissiolle lupa valita unionin tuottajat pelkästään sillä perusteella, että näiden tuotanto- tai myyntimäärät unionissa ovat suurimmat, sen on kuitenkin hyväksyttävä objektiivisesti edustava otanta. Tämän osalta on todettava, että objektiivinen tutkiminen on mahdotonta, kun otos ei kuvasta riittävästi koko unionin tuotannonalan laajempaa tilannetta. Tämä merkitsee kantajien mukaan perusasetuksen 3 artiklan 2 kohdan rikkomista, koska komissio ei tutkinut objektiivisesti polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutusta unionin tuotannonalaan.
- 30 Kun otetaan huomioon tiedot, jotka komissiolla oli käytettävissään valituksen ja unionin tuottajilta sittemmin saamiensa vastausten ansiosta, sen olisi kantajien mukaan näin ollen pitänyt tietää, että suurempi otos oli tarpeen.
- 31 AssoDistilin ehdotuksella ICV:n ottamisesta mukaan otokseen pyrittiin kantajien mukaan lisäksi vain osoittamaan, miten otoksesta olisi voitu tehdä riittävän edustava, koska käsiteltävässä asiassa tällaista edustavuutta voitiin epäillä.
- 32 Komission väitteestä, jonka mukaan kantajien oli osoitettava niiden näkemyksen mukaan riittävä otos, kantajat toteavat ensinnäkin, että otoksen valinta on komission tehtävä. Kantajilla on lisäksi oikeus riitauttaa ehdotetun otoksen pätevyys. Kantajat eivät väittäneet, että viinihapon tärkein tuottaja eli Distillerie Mazzari oli jätettävä otoksen ulkopuolelle. Kantajien mukaan viimeksi mainitun otokseen mukaan ottamisen vastapainona otokseen olisi pitänyt ottaa mukaan suurempi määrä pieniä tuottajia.
- 33 Komissio kiistää kantajien väitteet.
- 34 On palautettava mieleen, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan yhteisen kauppapolitiikan ja aivan erityisesti kaupallisten suojatoimenpiteiden alalla unionin toimielimillä on laaja harkintavalta, koska ne taloudelliset, poliittiset ja oikeudelliset tilanteet, joita toimielinten on arvioitava, ovat monitahoisia (ks. tuomio 11.2.2010, Hoesch Metals and Alloys, C-373/08, EU:C:2010:68, 61 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Tämän osalta on todettava, että unionin oikeusjärjestyksessä annettujen takeiden noudattamisella hallinnollisissa menettelyissä on vieläkin perustavanlaatuisempi merkitys, ja näihin takeisiin kuuluvat erityisesti toimivaltaisen toimielimen velvoite tutkia huolellisesti ja puolueettomasti kaikki käsiteltävänä olevan tapauksen kannalta merkitykselliset seikat (ks. tuomio 25.1.2017, Rusal Armenal v. neuvosto, T-512/09 RENV, EU:T:2017:26, 189 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 35 Tästä seuraa, että unionin tuomioistuinten harjoittaman valvonnan on kohdistuttava paitsi mahdollisten oikeudellisten virheiden olemassaoloon myös siihen, että menettelysääntöjä on noudatettu, että riidanalaisen ratkaisun perustana olleet tosiseikat pitävät asiallisesti paikkansa, ettei näitä tosiseikkoja ole arvioitu ilmeisen virheellisesti ja ettei harkintavaltaa ole käytetty väärin (ks. vastaavasti tuomio 10.3.2009, Interpipe Niko Tube et Interpipe NTRP v. neuvosto, T-249/06, EU:T:2009:62, 39 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 36 Näin on erityisesti, kun on kyse unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon olemassaolon määrittämisestä, mikä edellyttää monitahoisten taloudellisten tilanteiden arviointia (ks. vastaavasti tuomio 10.9.2015, Bricmate, C-569/13, EU:C:2015:572, 46 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 37 Näin ollen on niin, että vaikka kauppapoliittisten suojatoimenpiteiden ja erityisesti polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden alalla unionin tuomioistuimet eivät voikaan puuttua unionin toimivaltaisille viranomaisille kuuluvaan harkintaan, niiden on kuitenkin varmistettava, että toimielimet ovat ottaneet

- huomioon kaikki asiaankuuluvat seikat ja arvioineet asian käsittelyn perustana olevan aineiston riittävän huolellisesti (ks. tuomio 18.9.2012, *Since Hardware (Guangzhou) v. neuvosto*, T-156/11, EU:T:2012:431, 184 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 38 Perusasetuksen 3 artiklan 2 kohdan mukaan vahingon toteamisen on perustuttava selkeään näyttöön, ja siihen on sisällyttävä ”puolueeton tarkastelu” polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin määrästä, tämän tuonnin vaikutuksesta samankaltaisten tuotteiden hintoihin unionin markkinoilla ja tämän tuonnin seurausvaikutuksista unionin tuotannonalaan.
- 39 Perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdasta ja 5 artiklan 4 kohdasta ilmenee lisäksi, että vahinko on määritettävä koko unionin tuotannonalan tasolla (tuomio 19.12.2013, *Transnational Company Kazchrome ja ENRC Marketing v. neuvosto*, C-10/12 P, ei julkaistu, EU:C:2013:865, 50 ja 51 kohta).
- 40 Perusasetuksen 17 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti komissio voi kuitenkin merkittävän kokoisissa tapauksissa rajoittaa tutkimuksen kohtuulliseen määrään osapuolia käyttämällä otantamenetelmää. Perusasetuksen 17 artiklan 1 kohdassa säädetään tämän osalta kahdesta otantamenetelmästä. Tutkimus voidaan nimittäin rajoittaa joko kohtuulliseen määrään osapuolia, tuotteita tai liiketoimintoja käyttämällä tilastollisesti edustavia otoksia valinnan tekemisen ajankohtana käytettävissä olevien tietojen perusteella tai tuotannon, myynnin ja viennin suurimpaan mahdolliseen määrään, joka voi kohtuullisesti olla tutkimuksen kohteena, ottaen huomioon käytettävissä oleva aika (ks. vastaavasti tuomio 10.9.2015, *Fliesen-Zentrum Deutschland*, C-687/13, EU:C:2015:573, 86 kohta ja tuomio 15.6.2017, *T.KUP*, C-349/16, EU:C:2017:469, 30 kohta).
- 41 Näin ollen unionin toimielimillä on jälkimmäisen otantamenetelmän valitessaan harkintavaltaa, joka liittyy tulevaisuuden arviointiin siltä osin, mitä ne voivat kohtuudella toteuttaa niille tutkimuksensa toteuttamista varten asetetussa määräajassa (tuomio 15.6.2017, *T.KUP*, C-349/16, EU:C:2017:469, 31 kohta). Kyseisen asetuksen 17 artiklan 2 kohdasta ilmenee myös, että osapuolten lopullinen valinta otantaa koskevien säännösten mukaisesti kuuluu komissiolle (tuomio 10.9.2015, *Fliesen-Zentrum Deutschland*, C-687/13, EU:C:2015:573, 87 kohta).
- 42 Kantajien argumenttien paikkansapitävyyttä on tutkittava edellä mainitut periaatteet huomioiden.
- 43 Komissio väittää turvautuneensa käsiteltävässä asiassa perusasetuksen 17 artiklan 1 kohdassa säädettyyn jälkimmäiseen menetelmään, jonka mukaan tutkimus voidaan rajoittaa tuotannon, myynnin tai viennin suurimpaan mahdolliseen määrään, joka voi kohtuullisesti olla tutkimuksen kohteena, ottaen huomioon käytettävissä oleva aika. Riidanalaisen päätöksen 15 perustelukappaleesta nimittäin ilmenee, että komissio valitsi alustavasti unionin otoksen ”unionin suurimpien myyntimäärien perusteella”.
- 44 Otoksen edustavuudesta on todettava, että komission on varmistettava useiden tekijöiden, joita ovat esimerkiksi unionin kokonaistuotannon osuus ja tuottajien maantieteellinen jakautuminen, esiintyminen (ks. vastaavasti tuomio 10.9.2015, *Fliesen-Zentrum Deutschland*, C-687/13, EU:C:2015:573, 90 ja 91 kohta). On todettava, että perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan nojalla komission tarkastelun on perustuttava unionin koko tuotannonalaan, jotta unionin tuotannonalan tilanteesta saadaan luotettava esitys (ks. vastaavasti tuomio 20.5.2015, *Yuanping Changyuan Chemicals v. neuvosto*, T-310/12, ei julkaistu, EU:T:2015:295, 115 kohta).
- 45 Käsiteltävässä asiassa riidanalaisen päätöksen 92–94 perustelukappaleesta ilmenee, että ”otokseen valittiin [yhdeksästä] kolme unionin tuottajaa, joiden osuus samankaltaisen tuotteen unionin kokonaistuotannosta oli noin 56 prosenttia”. Suullisessa käsittelyssä komissio väitti kenenkään tätä kiistämättä, että valittu otos muodostui yhteistyöhön lupautuneiden joukosta myyntimäärissä mitattuna kolmesta suurimmasta tuottajasta.

- 46 Riidanalaisen päätöksen 15 perustelukappaleessa täsmennetään lisäksi, että komissio yhtäältä ”käytti kaikkia unionin tuotannonalasta käytettävissä olevia tietoja, kuten valitusta sekä Italian [alkoholin ja väkevien alkoholijuomien teollisten tislajien kansallisen järjestön] (Assodistil) ja sellaisten muiden tiedossa olevien unionin tuottajien toimittamia tietoja, jotka osallistuivat perusasetuksen 5 artiklan 4 kohdan mukaiseen edustavuutta koskevaan tutkimukseen” ja toisaalta ”valitsi otoksen – – ja varmisti samalla, että molemmat tuottajajäsenvaltiot, Italia ja Espanja, olivat edustettuina otoksessa”.
- 47 Komissio olisi toki voinut myös – kuten kantajat suosittelivat – sisällyttää kyseiseen otokseen vielä muita unionin tuotannonalan tuottajia, joiden myyntimäärät ovat väitetyesti alhaisempia. Pitää myös paikkansa, että perusasetuksen 17 artiklan 2 kohdan mukaan otoksen valinnassa on ensisijaisesti kuultava asianomaisia osapuolia tai otettava huomioon niiden suostumus.
- 48 Kuten edellä 41 kohdassa palautettiin mieleen, kyseisestä säännöksestä kuitenkin ilmenee, että osapuolten, tuotetyyppien tai liiketoimintojen lopullinen valinta on loppujen lopuksi komission käsissä otantaa koskevien säännösten mukaisesti.
- 49 Toisaalta kantajien on esitettävä näyttö, jonka perusteella unionin yleinen tuomioistuin voi todeta, että komissio on – valitun unionin tuotannonalan otannan koostumuksen vuoksi – tehnyt ilmeisen arviointivirheen vahingon arvioinnissa (ks. vastaavasti tuomio 18.9.2012, *Since Hardware (Guangzhou)* v. neuvosto, T-156/11, EU:T:2012:431, 137 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Unionin yleinen tuomioistuin on nimittäin jo katsonut, että kantaja, joka kiisti valitun unionin tuottajien otoksen edustavuuden, mutta ei esittänyt mitään näyttöä siitä, että ranskalaisten, saksalaisten ja brittiläisten tuottajien harjoittama hinnoittelu Italiassa ja Espanjassa oli erilainen kuin Ranskassa, Saksassa ja Isossa-Britanniassa, ei ollut osoittanut, että unionin toimielimet olisivat tehneet ilmeisen virheen rajoittaessaan unionin tuotannon hintaerojen takia kärsimää vahinkoa koskevan tutkimuksensa Ranskaan, Saksaan ja Yhdistyneeseen kuningaskuntaan (ks. vastaavasti tuomio 14.7.1995, *Koyo Seiko* v. neuvosto, T-166/94, EU:T:1995:140, 59 kohta).
- 50 Kantajat väittävät tästä, että asianomaisen otoksen väitetty edustamattomuus vaikutti kielteisesti useiden komission kyseisessä tutkimuksessa käyttämien mikrotaloudellisten indikaattorien luotettavuuteen ja johti siihen, että tämä teki ilmeisiä arviointivirheitä ja rikkoi perusasetuksen 3 artiklan 2 kohdan b alakohtaa. Kantajien mukaan virheellisiä ovat siis indikaattorit, jotka koskevat unionin myyntihintoja, myyntiyksikkökohtaista kannattavuutta unionissa, kassavirtaa, investointeja ja unionin tuottajien investointien tuottoa.
- 51 Käsiteltävässä asiassa on todettava ensiksi, että asianomaisia osapuolia kuultiin otoksen valinnasta perusasetuksen 17 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Riidanalaisen päätöksen 109 perustelukappaleesta ilmenee myös, että vahingon tarkastelemiseksi komissio teki eron makrotaloudellisten ja mikrotaloudellisten indikaattorien välillä. Makrotaloudelliset indikaattorit, joihin kuuluu esimerkiksi myynnin määrä, perustuivat unionin tuotannonalan – kokonaisuutena tarkasteltuna – tietoihin eli kyseessä olivat kaikki unionin tuottajat. Kantajien otantaa koskevilla väitteillä ei näin ollen voida asettaa kyseenalaiseksi komission arviointeja, jotka koskevat vahinkoa makrotaloudellisella tasolla.
- 52 Mikrotaloudellisia tietoja tarkasteltiin kyseisen 109 perustelukappaleen mukaan niiden tietojen perusteella, jotka olivat peräisin otantaan otettujen unionin tuottajien komission kyselylomakkeeseen antamista vastauksista. Kyseisistä tiedoista on huomattava, että – kuten komissio korosti – päätyäkseen yhteen ainoaan lukuun kunkin mikrotaloudellisen indikaattorin osalta se esitti painotetun keskiarvon laskelman ottaakseen huomioon kunkin otokseen otetun tuottajan todellisen markkinaosuuden tuotantomäärissä mitattuna. Yksinkertaisen keskiarvolaskelman perusteella kullekin näistä kolmesta tuottajasta olisi annettu sama painoarvo eli 33 prosenttia riippumatta niiden todellisesta markkinaosuudesta – tuotanto- tai myyntimäärissä mitattuna –, mikä ei kuvastaisi unionin tuotannonalan eri tuottajien todellista suhteellista painoarvoa. Koska kunkin otokseen kuuluneen tuottajan tiedoille annettiin suhteellinen painoarvo painotetun keskiarvon laskelmaa käyttäen, on katsottava, että mikrotaloudellisten tietojen osalta sovellettu menetelmä oli asianmukainen.

- 53 Toiseksi on todettava, että riidanalaisen päätöksen 17 perustelukappaleesta ilmenee, että yksi unionin tuottaja, joka ei sisällynyt alustavaan otokseen, väitti – AssoDistilin tavoin –, että otos ei edustanut riittävällä tavalla unionin pienempien tuottajien tilannetta, koska Hangzhou Biokingin polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vahingollinen vaikutus kohdistui pääasiassa pienempiin yrityksiin.
- 54 On kuitenkin todettava – kuten riidanalaisen päätöksen 18 perustelukappaleessa selitetään –, että pienemmän unionin tuottajan lisäämisellä otokseen ei olisi ollut mitään merkittävää vaikutusta otoksen tietojen pohjalta arvioituihin vahinkoindikaattoreihin. Komission esittämistä luvuista nimittäin ilmenee, että ICV:n ottaminen mukaan otokseen – mitä valittajat hallinnollisen menettelyn aikana ehdottivat – olisi muuttanut vain hieman otoksen painotettua keskimääräistä voittomarginaalia, joka siis vuonna 2014 vahvistettiin yli 9,5 prosentiksi 10 prosentin sijaan. Kyseisen marginaalin kehittymisestä on todettava, että jos kyseinen tuottaja olisi otettu otantaan, kehitys olisi ollut yli 5 prosentista vuonna 2011 yli 9 prosenttiin vuonna 2014 sen sijaan, että se muuttui 2 prosentista 10 prosenttiin samojen vuosien aikana komission valitseman otannan mukaan.
- 55 Kolmanneksi on todettava, että kuten suullisessa käsittelyssä vahvistettiin, kantajat eivät esitä minkäänlaisia todisteita sen osoittamiseksi, että yhden tuottajan lisääminen olisi muuttanut päätelmää, joka koski vahingon puuttumista ja johon komissio riidanalaisessa päätöksessä päätyi. Kantajat tyytyvät nimittäin väittämään, että otos, johon kuuluu paljon merkittävämpi tuottaja, jonka voitot ovat suuria, johtaa päätelmään vahingon puuttumisesta, ”vaikka yksi, kaksi tai kolme tusinaa pienempää tuottajaa – tai jopa tätä suurempi määrä – toimii tappiolla”. Tämä päättely ei kuitenkaan kuvasta unionin tuotannonalan todellisuutta, koska se koostuu käsiteltävässä asiassa yhdeksästä tuottajasta, joista seitsemän teki yhteistyötä. Kantajien väitettä, joka koskee pienten tuottajien tappiollista tilannetta, ei myöskään tueta minkäänlaisin todistein, eikä siinä missään tapauksessa täsmennetä, voitiinko tämä tilanne havaita jo tarkastelujakson aikana.
- 56 Kantajien argumentista, jonka mukaan mikään ei estänyt komissiota turvautumasta suurempaan otantaan – kuten se on tehnyt muissa polkumyynnin vastaisissa menettelyissä –, on riittävää todeta, että kantajat myönsivät itse – myös suullisessa käsittelyssä –, ettei niiden tiedossa ole seikkoja, jotka osoittaisivat, että pienemmän unionin tuottajan lisääminen olisi ollut omiaan muuttamaan unionin tuotannonalalle aiheutunutta vahinkoa koskevaa komission päätelmää.
- 57 Kantajien väitteestä, jonka mukaan ”kahden muun otantaan otetun yhtiön vuonna 2013 sekä tutkimusajanjakson aikana kärsimät tappiot olivat suurelta osin vastapainona” Distillerie Mazzarin suurille voitoille, koska Caviro Distillerien kannattavuus laski 3 prosentista vuonna 2011 -1,62 prosenttiin vuonna 2013 ja -1,73 prosenttiin tutkimusajanjaksolla ja koska Comercial Quimica Sarasan kannattavuus oli samansuuntainen vuosina 2011–2013 ja tutkimusajanjaksolla, on todettava, että jopa siinä tapauksessa, että kannattavuuden lasku edellä mainittujen ajanjaksojen aikana olisi näytetty toteen, kannattavuuden alenemisen kokeneiden yhtiöiden pitäminen kyseisessä otannassa osoittaa, että komissio tutki tosiseikat objektiivisesti riidanalaisessa päätöksessä.
- 58 Näin ollen on niin, että vaikka komissio olisi muuttanut kyseessä olevan otoksen koostumusta, minkään perusteella ei voida katsoa, että päätelmä, joka koski kannattavuutta ja vahinkoa, olisi käsiteltävässä asiassa muuttunut.
- 59 Kantajien argumentista, jonka mukaan kannattavuuden huomattava lasku vuosina 2010–2011 vahvistaa ”Hangzhou Biokingin kyseisen ajanjakson aikana harjoittaman polkumyynnin vahingollisen vaikutuksen”, on todettava, että – kuten komissio perustellusti totesi – riidanalaisessa päätöksessä tai unionin muissa toimituksissa ei osoiteta Hangzhou Biokingin harjoittaneen polkumyyntiä kyseisen ajanjakson aikana. Kuten riidanalaisen päätöksen 28 perustelukappaleesta ilmenee, ”polkumyyntiä ja vahinkoa koskeva tutkimus kattoi 1 päivän lokakuuta 2013 ja 30 päivän syyskuuta 2014 välisen ajan”.
- 60 Tässä tilanteessa on todettava, että kantajat eivät esitä riittävästi seikkoja sen osoittamiseksi, että komissio olisi tehnyt ilmeisen arviointivirheen unionin tuotannonalan otoksen valinnassaan.

61 Ensimmäinen kanneperuste on näin ollen hylättävä.

Toinen kanneperuste, joka koskee ilmeisiä arviointivirheitä ja perusasetuksen 3 artiklan 2, 3 ja 5 kohdan rikkomista, koska komissio katsoi, että unionin tuotannonalalle ei ollut aiheutunut merkittävää vahinkoa

62 Kantajat katsovat, että komissio teki ilmeisiä arviointivirheitä ja rikkoi perusasetuksen 3 artiklan 2, 3 ja 5 kohtaa, koska se katsoi riidanalaisen asetuksen 140–142 perustelukappaleessa, että unionin viinihapon tuotannonalalle ei ollut aiheutunut merkittävää vahinkoa tarkastelujaksolla.

63 Alustavissa huomautuksissaan kantajat korostavat, että vahingon olemassaolon määrittäminen edellyttää kaikkien sellaisten merkityksellisten tekijöiden objektiivista tarkastelua, jotka vaikuttavat asianomaisen tuotannonalan tilanteeseen. Käsiteltävässä asiassa mikään vahinkoindikaattorien objektiivinen tarkastelu ei kantajien mukaan voinut johtaa päätelmään siitä, että polkumyynnillä tapahtuva tuonti ei aiheuttanut minkäänlaista vahinkoa unionin viinihapon tuotannonalalle. Kantajat väittävät lähinnä, että riidanalaisen päätöksen 140 ja 141 perustelukappaleessa esittämässään vahingon puuttumista koskevissa päätelmissä komissio korosti tekijöitä, joiden suuntaus oli positiivinen, mutta se ei ottanut riittävästi huomioon tekijöitä, joiden suuntaus oli negatiivinen.

64 Tuonnin määrää ja hintoja koskevista suuntauksista kantajat väittävät ensiksi, että riidanalaisen päätöksen 41–45 perustelukappaleessa todettiin, että Hangzhou Bioking harjoitti toimintaansa tavanomaisten markkinaolosuhteiden ulkopuolella ja hyödynsi keinotekoisien alhaista ja vääristynyttä raaka-aineiden hintaa alentaakseen perusteettomasti lopullisia vientihintojaan unioniin. Kantajat katsovat seuraavaksi, että riidanalaisen päätöksen 88 perustelukappaleessa mainittu 42,8 prosentin polkumyynnimarginaali on korkea. Perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdan nojalla todellisen polkumyynnimarginaalin suuruus on huomioon otettava tekijä vahingon arvioimiseksi. Kantajat väittävät lopuksi, että Hangzhou Biokingin unionin markkinoille tulevan polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin painotetun keskimääräisen hinnan alittavuuden marginaali, joka on 10,3 prosenttia, kuten ilmenee riidanalaisen päätöksen 107 perustelukappaleesta, on merkittävä.

65 Kantajat väittävät toiseksi polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin määrästä tarkastelujaksolla, että kyseessä oleva viejä kasvatti polkumyynnillä unionin markkinoille tapahtuvia tuontimääriään 25 prosenttia, ja kasvun huippu eli 36 prosenttia saavutettiin vuonna 2013. Kantajat toteavat myös, että kyseinen polkumyynnillä tapahtuvien määrien jatkuva kasvu tapahtui asiayhteydessä, jossa viinihapon kokonaiskulutus unionissa oli laskussa, koska tarkastelujakson päättyessä se oli laskenut 11 prosenttia.

66 Polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutuksesta unionin hintoihin kantajat väittävät, että vaikka pitää paikkansa, että Hangzhou Bioking korotti hintojaan 35 prosenttia tarkastelujaksolla, kuten riidanalaisen päätöksen 104 perustelukappaleesta ilmenee, on kuitenkin niin, että kyseisiä hinnankorotuksia sovellettiin aluksi hyvin alhaisella tasolla. Tämä selittää sen, että Hangzhou Biokingistä unionin markkinoille tulleen polkumyöntituonnin painotettu keskimääräinen hinnan alittavuuden marginaali oli 10,3 prosenttia, kuten riidanalaisen päätöksen 107 perustelukappaleessa todettiin. On lisäksi niin, että vuoden 2013 ja tutkimusajanjakson päättymisen välillä Hangzhou Biokingin hinnat laskivat vain 8 prosenttia, kuten riidanalaisen päätöksen 105 perustelukappaleesta ilmenee, kun taas unionin tuotannonalan hinnat laskivat 56 prosenttia, kuten saman päätöksen 124 ja 125 perustelukappaleesta ilmenee.

67 Vastauksena komission argumenttiin siitä, että tuonnin keskimääräisen hinnan nousu 35 prosenttia unionin tuotannonalan hintoihin nähden on myönteinen seikka, kantajat väittävät, että on tarkasteltava tuonnin tosiasiallisia hintoja eikä suuntauksia. Jos on niin – kuten kantajat epäilevät –, että tuontihinnat olivat todella alhaiset vuonna 2011, seuranneella suhteellisella korotuksella ei ole

merkitystä varsinkaan, kun otetaan huomioon tutkimuksen lopussa tehty toteamus 10 prosentin hintojen alittavuudesta. Valituksessa esitetyistä tiedoista ilmenee lisäksi, että Hangzhou Biokingin hyödyntämä hintojen alittavuus oli selvästi korkeampi ennen tutkimusajanjaksoa.

- 68 Kantajat väittävät kolmanneksi, että komissio ei – sen säännön vastaisesti, jonka mukaan yksi tai useampi näistä tekijöistä ei välttämättä ole ratkaiseva – antanut tutkimuksen aikana riittävästi merkitystä perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdassa säädetuille muille tekijöille, joihin kuuluu tuonnin vaikutus unionin tuottajien myyntimääriin ja markkinaosuuksiin. Kantajien mukaan komissio päinvastoin keskittyi liikaa yksikkökohtaisen kannattavuuden suuntauksiin sekä kriteereihin, jotka liittyvät kassavirtoihin ja investointien tuottoon. Näin toimiessaan se teki kantajien mukaan ilmeisen arviointivirheen.
- 69 Kantajat väittävät tästä, että riidanalaisessa päätöksessä ei esitetä minkäänlaisia selityksiä tai minkäänlaista analyysiä siitä, miten yleisen kannattavuuden koheneminen oli vastapainona unionin tuotannonalan tuloksen notkahdukselle. Yleisessä ilmoitusasiakirjassa, joka on päivätty 14.12.2015, komissio kuitenkin esitti kantajien mukaan kantansa kyseisten seikkojen osalta selvästi ja huomattavasti tiivistetympin.
- 70 Kantajat moittivat näin ollen komissiota ensinnäkin siitä, ettei tämä pitänyt tutkimuksen aikana unionin tuotannonalan myyntimääriä, jotka laskivat tarkastelujaksolla 30 prosenttia, kuten riidanalaisen päätöksen 115 perustelukappaleessa todettiin, riittävän merkittävinä. Tämä määrien aleneminen oli kantajien mukaan lähes kolme kertaa suurempi kuin kulutuksen lasku unionissa tarkastelujakson aikana. Kun unionin tuotannonalan myyntimäärä laskee, komission tehtävänä on näyttää toteen todellinen voitto ja tutkia sitä perinpohjaisesti, koska kyseessä on merkityksellinen tekijä unionin tuotannonalan tilanteen kokonaistarkastelussa. Riidanalaisessa päätöksessä ei näin ollen tosiasiaa selitetä keskeisten eri seikkojen vuorovaikutusta.
- 71 Kantajat katsovat seuraavaksi, että unionin tuotannonalan markkinaosuuden 21 prosentin lasku tarkastelujaksolla, mikä todettiin riidanalaisen päätöksen 115 perustelukappaleessa, oli niin ikään hälyttävää, koska ”tuonti [Hangzhou Biokingistä] kasvoi 25 prosenttia määrällisesti ja sen vastaava markkinaosuus 41 prosenttia” samalla ajanjaksolla riidanalaisen päätöksen 117 perustelukappaleen mukaan. Komission argumentti, jonka mukaan unionin tuotannonalan myyntihintojen nousu perustui raaka-ainekustannusten kehitykseen, asetetaan näin ollen kyseenalaiseksi sillä, että vuodesta 2012 lähtien unionin tuotannonala menetti nopeasti myyntimääriään ja markkinaosuuksiaan.
- 72 Tätä taustaa vasten unionin tuotannonalan kasvu oli erittäin negatiivista, mikä ilmenee riidanalaisen päätöksen 117 perustelukappaleesta. Samalla tavoin koko tuotannonala Distillerie Mazzaria lukuun ottamatta kärsi raskaita tappioita tutkimusajanjakson aikana.
- 73 Väitteissään, jotka perustuvat Kiinan tulliviranomaisilta saatuihin vientitilastoihin, kantajat katsoivat lisäksi, että Hangzhou Biokingin myyntimäärät olivat lähes 9 700 tonnia vuonna 2013 ja 8 925 tonnia tutkimusajanjakson aikana. Muut kiinalaisviejät harjoittivat myös tuontia tarkastelujakson aikana. Tutkimusajanjaksolla Hangzhou Bioking kuitenkin nosti markkinaosuuttaan 25 prosentista 35 prosenttiin, joten kyseinen osuus kuului yhdelle ainoalle kiinalaisviejälle.
- 74 Kantajat väittävät lopuksi, että komissio ei antanut mitään painoarvoa Hangzhou Biokingin tuotantomäärien uhkaavalle kasvulle, mikä ilmenee riidanalaisen päätöksen 165 ja 166 perustelukappaleesta, eikä varsinkaan niiden unionin tuotannonalan kannattavuuteen kohdistamille vaikutuksille. Kantajien mukaan on todennäköistä, että kyseinen kannattavuus sekä muut positiiviset taloudelliset tekijät heikkenevät lyhyen ajan kuluessa ja lähitulevaisuudessa ja tuhoavat viimeiset positiiviset taloudelliset indikaattorit, jotka komissio otti huomioon unionin viinihapon tuotannonalalle aiheutuneiden vahinkojen arvioimiseksi. Koska komissio oli tietoinen tästä tosiseikasta muttei pitänyt sitä millään tavalla tärkeänä vahinkoa tutkiessaan, se teki kantajien mukaan ilmeisen arviointivirheen.

- 75 Komissio tukeutui kantajien mukaan päinvastoin yksinomaan tekijöihin, jotka liittyvät kannattavuuteen, kassavirtaan ja investointien kannattavuuteen ja joiden suuntaukset sen mukaan olivat positiivisia, ja päätteli, että unionin tuotannonalalle ei ollut aiheutunut merkittävää vahinkoa, vaikka muut taloudelliset tekijät osoittivat kantajien mukaan sen, että unionin tuotannonala oli luhistumaisillaan polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin painon alla. Näin toimiessaan komissio teki kantajien mukaan ilmeisiä arviointivirheitä.
- 76 Unionin tuotannonalan kannattavuuden osalta kantajat katsovat täsmällisemmin todettuna, että kyseinen tekijä oli ainoa keskeinen taloudellinen tekijä, jolla todettiin olleen positiivinen suuntaus, kuten ilmenee riidanalaisen päätöksen 140 perustelukappaleesta, kun taas muita tekijöitä, joiden suuntaukset olivat negatiivisia, oli runsaasti. Vahinkoa koskevia päätelmiä koskevassa riidanalaisen päätöksen 4.5.4 kohdassa ei kuitenkaan esitetä minkäänlaisia selityksiä tai minkäänlaista analyysiä siitä, millä tavoin kannattavuus on vastapainona muiden tekijöiden vaikutukselle, vaikka kantajat olivat esittäneet tätä koskevaa kritiikkiä hallinnollisessa menettelyssä. Riidanalaisessa päätöksessä ei kantajien mukaan näin ollen selitetä keskeisten eri tekijöiden vuorovaikutusta eikä muun muassa sitä, miten kannattavuustasojen kohentuminen voisi korjata unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon.
- 77 Riidanalaisesta päätöksestä ilmenee kantajien mukaan neljänneksi, että Hangzhou Biokingin polkumyyntihinnat johtivat siihen, että unionin tuotannonala syrjäytettiin markkinoiden vähemmän kannattavilta segmenteiltä, minkä vuoksi se kärsi myyntimäärien laskusta. Toisin kuin komissio antaa ymmärtää, kantajat eivät väitä, että komission päätelmien pitäisi perustua kantajien valitsemaan unionin tuotannonalan segmenttiin. Kantajat väittävät, että kokonaisuutena tarkasteltuina kaikki talouden indikaattorit osoittavat, että Hangzhou Biokingin polkumyynnillä tapahtunut tuonti aiheutti vahinkoa.
- 78 Kantajat katsovat viidenneksi, että komissio teki ilmeisen arviointivirheen, koska se ei ottanut riittävästi huomioon unionin tuotannonalan puolustusstrategian merkitystä polkumyynnin torjumisessa. Muissa polkumyynnin vastaisissa menettelyissä komissio jätti kantajien mukaan tarkastelussaan huomiotta yksikkökohtaisen kannattavuuden kasvun, koska unionin tuotannonala oli menettänyt osan myyntimääristään ja markkinaosuuksistaan. Käsiteltävässä menettelyssä oli sama tilanne, joten komission olisi pitänyt ottaa huomioon se, että unionin tuotannonala oli päättänyt vuoden 2012 ja tutkimusajanjakson päättymisen välillä, että Hangzhou Biokingin myyntimäärät huomioiden se ei voinut ryhtyä aggressiiviseen hintakilpailuun ja että sen piti sen sijaan keskittää kaupalliset ponnistelunsa asiakkaisiin, jotka kykenivät maksamaan korkeamman hinnan sen parempilaatuisesta tuotteesta.
- 79 Kantajat toteavat kuudenneksi, että kun komissio totesi riidanalaisen päätöksen 146 perustelukappaleessa, että ”vientä harjoittavan tuottajan polkumyyntimarginaali ei ole sellaisenaan ratkaiseva taloudellisen vahingon indikaattori”, se rikkoi perusasetuksen 3 artiklan 5 kohtaa, jonka mukaan kyseisen toimielimen on otettava huomioon ”tosiasiallisen polkumyyntimarginaalin merkittävyys”. Toisin kuin komissio väittää, kysymys ei ole siitä, onko kyseinen polkumyyntimarginaali käsiteltävässä asiassa ratkaiseva vai ei, vaan siitä, onko sille annettu riittävästi painoarvoa vahingon arviointimenettelyssä. Kantajien mukaan komissio veloitetaan perusasetuksessa ottamaan polkumyyntimarginaali huomioon, ja marginaali on aina laskettava lyhemmältä ajanjaksolta. Sen arvioimiseksi, miten merkittävää polkumyynti on, ei siis perusasetuksessa edellytetä minkäänlaisia ”pitkän ajanjakson kehityssuuntauksia”.
- 80 Samaa päättelyä sovelletaan myös hintojen alittavuuteen, jota on arvioitava perusasetuksen 3 artiklan 3 kohdan nojalla. Riidanalaisessa päätöksessä ei kuitenkaan viitata millään tavoin tähän seikkaan lukuun ottamatta mahdollisesti 141 ja 150 perustelukappaleita, joissa se hylätään tutkimatta vakavasti sen vaikutusta, vaikka hintojen alittavuudeksi oli vahvistettu 10,3 prosenttia.

- 81 Kantajat toteavat seitsemänneksi, että komissio ei tutkinut Hangzhou Biokingin polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vaikutusta unionin tuotannonalan myyntimääriin. Polkumyynnillä tapahtuneella tuonnilla hintoihin aiheutettu paine johti kantajien mukaan hintojen romahtamiseen 76 prosenttia vuoden 2013 ja tutkimusajanjakson päättymisen välisenä aikana sekä myyntimäärien ja markkinaosuuksien valtavaan taantumiseen. Hangzhou Biokingin myyntimäärien merkittävä kehittyminen on kantajien mukaan lisäksi ristiriidassa unionin kulutuksen kehittymisen kanssa. Kantajat korostavat, että vuosina 2011–2014 unionin kulutus laski 11 prosenttia ja Hangzhou Biokingin tuonti kasvoi 25 prosenttia absoluuttisesti tarkasteltuna, mikä merkitsee sitä, että kyseinen yhtiö kykeni uhmaamaan markkinoiden lainalaisuuksia. Kantajien mukaan tarkastelujakson lopussa unionin tuotannonalan myyntimäärät lisäksi laskivat 30 prosenttia, kun taas kulutus aleni 11 prosenttia. Kantajien mukaan 19 prosenttia jäljelle jääneistä myyntimääristä menetettiin siis suoraan Hangzhou Biokingille.
- 82 Kahdeksanneksi ja viimeiseksi on todettava komission huomautuksista, jotka koskevat unionin tuotannonalan tuotantokapasiteetin laskua, että kantajat myöntävät tuotantomäärien laskeneen 14 prosenttia ja kysynnän 11 prosenttia. Koska unionin tuotannonala kuitenkin kykeni säilyttämään vientimyyntimääränsä tai parantamaan niitä, tuotantotasojen romahdus ei niiden mukaan ollut niin merkittävä. Kantajien mukaan on joka tapauksessa hylättävä komission selitykset, jotka koskevat unionin tuotannonalan tuotantotasoa ja kulutusta unionissa, sillä nämä kaksi tekijää eivät korreloi keskenään, koska ensiksi mainittu on säännönmukaisesti laskenut koko tarkastelujaksolla, kun taas viimeksi mainittu kasvoi vuosina 2011–2013 ennen kuin se romahti seuraavalla ajanjaksolla.
- 83 Komissio kiistää kantajien väitteet.
- 84 Aluksi on todettava, että – kuten edellä 38 kohdassa palautettiin mieleen – perusasetuksen 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon olemassaolo määritettäessä suoritettavan puolueettoman tarkastelun on koskettava yhtäältä polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin määrää ja tämän tuonnin vaikutusta samankaltaisten tuotteiden hintoihin unionin markkinoilla ja toisaalta tämän tuonnin seurausvaikutuksia unionin tuotannonalaan.
- 85 Kun on kyse kyseisen tuonnin määrästä ja sen vaikutuksista samankaltaisten tuotteiden hintoihin unionin markkinoilla, perusasetuksen 3 artiklan 3 kohdassa säädetään kyseisessä tutkimuksessa huomioon otettavista tekijöistä ja täsmennetään, että yksi tai useampi näistä tekijöistä ei voi olla yksinään ratkaiseva.
- 86 Perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdassa täsmennetään puolestaan, että tutkittaessa polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutusta kyseessä olevaan unionin tuotannonalaan on otettava huomioon kaikki olennaiset taloudelliset tekijät ja seikat, jotka vaikuttavat kyseisen tuotannonalan tilanteeseen. Kyseisessä säännöksessä on luettelo eri tekijöistä, jotka voidaan ottaa huomioon, ja siinä täsmennetään, ettei kyseinen luettelo ole tyhjentävä eikä yksi tai useampi näistä tekijöistä välttämättä ole ratkaiseva (tuomio 28.11.2013, CHEMK ja KF v. neuvosto, C-13/12 P, ei julkaistu, EU:C:2013:780, 56 kohta; tuomio 19.12.2013, Transnational Company Kazchrome ja ENRC Marketing v. neuvosto, C-10/12 P, ei julkaistu, EU:C:2013:865, 20 kohta ja tuomio 16.4.2015, TMK Europe, C-143/14, EU:C:2015:236, 32 kohta). Kyseisessä säännöksessä annetaan siis unionin toimielimille laaja harkintavalta niiden tutkiessa ja arvioidessa eri seikkoja (ks. vastaavasti tuomio 27.9.2007, Ikea Wholesale, C-351/04, EU:C:2007:547, 61 kohta).
- 87 Mainittuja säännöksiä yhdessä tarkastelemalla on näin ollen määritettävä, saattoiko komissio ilmeistä arviointivirhettä tekemättä katsoa, että unionin tuotannonalalle ei aiheutunut merkittävää vahinkoa.
- 88 Aluksi on todettava, että kantajat katsovat väitteestä, jonka mukaan komissio keskittyi liikaa yleistä taloudellista tilannetta koskeviin talouden tekijöihin, joita ovat muun muassa unionin tuotannonalan kannattavuus, kassavirrat ja investointien tuotto, että ratkaisevat tekijät ovat unionin tuotannonalan myyntimäärät, tuotantotasot ja kapasiteetin käyttöaste unionissa. Ne mainitsevat myös muita tekijöitä,

joita ovat esimerkiksi polkumyynnin laajuus, Hangzhou Biokingin hintojen alittavuus, tuontimäärien kasvu absoluuttisesti tarkasteltuna, varastot, tuottavuus, kasvu, palkat sekä investoinnit ja jotka komission olisi pitänyt ottaa huomioon.

- 89 Käsiteltävässä asiassa on todettava ensinnäkin, että – kuten riidanalaisen päätöksen 4.5.2 ja 4.5.3 kohdasta ilmenee – komissio tutki kaikki edellä mainitut seikat. Makrotaloudellisista tekijöistä on todettava, että riidanalaisen päätöksen 111–123 perustelukappaleesta nimittäin ilmenee, että komissio analysoi tuotantoa, tuotantokapasiteettia, kapasiteetin käyttöastetta, myyntimääriä, markkinaosuutta, kasvua, työllisyyttä, tuottavuutta, polkumyynnimarginaalin merkittävyyttä ja toipumista aiemman polkumyynnin vaikutuksista. Mikrotaloudellisista tekijöistä tutkittiin keskimääräisiä yksikköhintoja, yksikkökustannuksia, työvoimakustannuksia, varastoja, kannattavuutta, kassavirtaa, investointeja, investointien tuottoa ja pääoman saantia.
- 90 Näin ollen komissio katsoi riidanalaisen päätöksen 140 perustelukappaleessa, että ”vahinkoindikaattoreissa, kuten tuotannossa, myyntimäärässä ja markkinaosuudessa, havaittiin negatiivisia suuntauksia tarkastelujaksone aikana”, kyseisten suuntausten ”[vaikuttamatta kuitenkaan negatiivisesti] unionin tuotannonalan yleiseen taloudelliseen tilanteeseen”. Kyseisessä perustelukappaleessa lisätään, että ”päinvastoin, unionin tuotannonalan kannattavuudella oli vakaasti positiivinen suuntaus tarkastelujaksolla, ja tavoitevoitto jopa ylittyi tutkimusajanjakson aikana”. Samassa perustelukappaleessa todetaan niin ikään, että ”lisäksi muut rahoitusindikaattorit, kuten kassavirta ja investointien tuotto, kasvoivat myös tarkastelujaksolla”. Kuten komissio totesi suullisessa käsittelyssä, kyseisiä vahinkoindikaattoreita tarkasteltiin myös riidanalaisen päätöksen 4.5.5 kohdassa, jossa komissio vastasi asianomaisten osapuolten huomautuksiin ja joka kuuluu kiinteästi kyseisen päätöksen perusteluihin.
- 91 On siis katsottava, että kun otetaan huomioon komission laaja harkintavalta taloudellisten tietojen arvioinnissa, se tarkasteli kaikkien tekijöiden merkitystä ja vertaili keskenään kyseessä olevien tekijöiden positiivisia ja negatiivisia suuntauksia.
- 92 Väitteistä, jotka koskevat suuntauksia, jotka liittyvät tuontimääriin ja -hintoihin, on lisäksi todettava – kuten kantajat korostivat –, että riidanalaisen päätöksen 47 perustelukappaleessa todetaan, että maleiinihappoanhydridin Kiinan kotimarkkinoita pidetään kokonaisuudessaan vääristyneinä. On lisäksi kiistatonta, että polkumyynnimarginaaliksi vahvistettiin 42,8 prosenttia ja se ylitti näin ollen vähimmäistason, mikä ilmenee riidanalaisen päätöksen 88 ja 122 perustelukappaleesta. On lopuksi totta, että painotettu keskimääräinen hinnan alittavuuden marginaali oli 10,3 prosenttia, kuten riidanalaisen päätöksen 107 perustelukappaleesta ilmenee.
- 93 Toisin kuin kantajat väittävät, tällaisilla toteamuksilla ei kuitenkaan voida osoittaa perusasetuksen 3 artiklassa tarkoitetun merkittävän vahingon olemassaoloa.
- 94 Muun muassa polkumyynnimarginaalin merkityksestä on nimittäin todettava, että arvioinnissa voidaan perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdan mukaisesti toki ottaa huomioon kaikki merkitykselliset taloudelliset tekijät ja seikat, jotka vaikuttavat unionin tuotannonalan tilanteeseen. Komissio korosti kuitenkin perustellusti riidanalaisen päätöksen 146 perustelukappaleessa, että tuottajan polkumyynnimarginaali ei ole sellaisenaan ratkaiseva taloudellisen vahingon indikaattori. Kuten komissio suullisessa käsittelyssä korosti, mikään kyseisessä säännöksessä esiintyvä tekijä ei sellaisenaan ole ratkaiseva komission suorittamassa vahingon kokonaistarkastelussa.
- 95 Toiseksi on todettava kunkin taloudellisen tekijän arvioimisesta erikseen, että hinnan arvioinnin osalta riidanalaisessa päätöksessä olevasta taulukosta 3 ilmenee, että polkumyynnillä tuodun tuotteen keskimääräinen tuontihinta kohosi 35 prosenttia tarkastelujaksolla. Riidanalaisessa päätöksessä olevassa taulukossa 7 todetaan, että tarkastelujaksolla unionin tuotannonalan keskimääräiset yksikkömyyntihinnat kohosivat 19 prosenttia. Tästä seuraa, että Hangzhou Biokingin hinnat kohosivat enemmän kuin unionin tuotannonalan myyntihinnat, joten kyseisten hintojen välinen ero pieneni.

- Kuten riidanalaisessa päätöksessä olevasta taulukosta 7 ja sen 127 perustelukappaleesta ilmenee, on myös todettava, että tarkastelujaksolla unionin tuotannonalan keskimääräiset yksikkömyyntihinnat kohosivat enemmän (19 prosenttia) kuin tuotantokustannukset (9 prosenttia). Kuten komissio perustellusti totesi, tämä toteamus näyttää vahvistavan sen, että Hangzhou Biokingin tuonnilla ei aiheutettu painetta hintoihin.
- 96 Kantajien väitteestä, jonka mukaan hintojen suhteellisella kasvulla ei ole merkitystä, on todettava, että hinta on perusasetuksen 3 artiklan 2, 3 ja 5 kohdassa esiintyvä tekijä unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon määrittämiseksi. Komissio väittää, että hinnan alittavuuden marginaali pieneni tutkimusajanjakson jälkeen. Komissio katsoi siis perustellusti, että tällainen pieneneminen oli positiivinen suuntaus, joka oli otettava huomioon vahingon arvioimisessa.
- 97 Kyseessä olevan tuonnin määrän ja markkinaosuuksien kehityksestä on todettava, että on toki niin, että Hangzhou Biokingin tuonti kasvoi 25 prosenttia tarkastelujaksolla, joten kun otetaan huomioon unionin kokonaiskulutuksen 11 prosentin lasku samalla ajanjaksolla (riidanalaisen päätöksen taulukko 1), Hangzhou Biokingin markkinaosuus kasvoi 41 prosenttia (ks. riidanalaisen päätöksen 101 ja 102 perustelukappale). Kuten komissio korosti riidanalaisen päätöksen 148 perustelukappaleessa, markkinaosuus ja tuontimäärät eivät kuitenkaan olleet ainoita tekijöitä, joita analysoitiin sen määrittämiseksi, oliko unionin tuotannonalalle aiheutunut merkittävää vahinkoa. Kuten taulukosta 2 ja riidanalaisen päätöksen 101 perustelukappaleesta ilmenee, Hangzhou Biokingin polkumyynnillä tuodun tarkasteltavana olevan tuotteen tuontimäärä unioniin kasvoi 25 prosenttia tarkastelujaksolla, kun taas taulukosta 10 ilmenee, että unionin tuottajien kannattavuus kasvoi huomattavasti tarkastelujaksolla ja se oli 10 prosenttia tutkimusajanjaksolla. Tässä tilanteessa unionin tuottajien kannattavuus kasvoi Hangzhou Biokingin tuontimäärien kasvusta huolimatta.
- 98 Unionin tuotannonalan markkinaosuudesta on lisäksi todettava, että sen kehitys on epäilemättä huomattavan tärkeä tekijä arvioitaessa sitä, onko kyseiselle tuotannonalalle aiheutunut merkittävää vahinkoa (tuomio 14.3.2007, Aluminium Silicon Mill Products v. neuvosto, T-107/04, EU:T:2007:85, 65 kohta). Käsiteltävässä asiassa unionin tuotannonalan markkinaosuus laski 21 prosenttia tarkastelujaksolla ja asettui kyseisen jakson lopussa 44 prosenttiin, kuten ilmenee unionin yleisen tuomioistuimen asian selvittämistoimesta (ks. edellä 19 kohta). Komissio saattoi siis katsoa pätevästi riidanalaisen päätöksen 148 perustelukappaleessa, että kyseinen markkinaosuus pysyi suhteellisen korkealla tasolla tarkastelujaksolla.
- 99 Kantajien väitteestä, jonka mukaan komissio ei antanut minkäänlaista painoarvoa sille, miten Hangzhou Biokingin tuotantomäärien uhkaava kasvu vaikuttaisi unionin tuotannonalan kannattavuuteen ja muihin taloudellisiin indikaattoreihin, jotka kantajien mukaan heikkenevät lähitulevaisuudessa, on palautettava mieleen, että vahingon määrittäminen menettelyn aloittamisen jälkeen edellyttää perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan mukaisesti sen osoittamista, että on olemassa "[unionin] tuotannonalalle aiheutunut merkittävä vahinko, [unionin] tuotannonalalle kohdistuva merkittävän vahingon uhka tai merkittävä viivästys [unionin] tuotannonalan perustamisessa". Koska unionin tuottajien tekemä valitus perustui unionin tuotannonalalle aiheutuneeseen merkittävään vahinkoon, jonka olemassaolo oli niiden mukaan jo osoitettu, komissio tutki, voitiinko tällainen vahinko näyttää toteen tarkastelujaksolla. Kuten riidanalaisen päätöksen 6 ja 141 perustelukappaleesta ilmenee, komission analyysi koski yksinomaan kyseisessä säännöksessä tarkoitettua unionin tuotannonalalle aiheutunutta merkittävää vahinkoa eikä kiinalaisten viejien tulevaa tuotantokapasiteettia. Kantajien perustelut perustuvat kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien tuotantokapasiteetin mahdolliseen kasvuun tulevaisuudessa, millä on merkitystä tutkimuksessa, joka koskee perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua "merkittävän vahingon uhkaa". Kantajien argumentit, jotka koskevat unionin tuotannonalan ennakoivaa analysointia, ovat näin ollen tällaisessa asiayhteydessä tehottomia.

- 100 Kolmanneksi kantajien argumentista, jonka mukaan komissio tukeutui yksinomaan unionin tuotannonalan kannattavuuteen, kassavirtoihin ja investointien tuottoon, koska ainoastaan kyseisten indikaattorien suuntaus oli positiivinen, on ensinnäkin todettava – kuten edellä 91 kohdassa katsottiin –, että komissio otti riidanalaisessa päätöksessä huomioon kaikki merkitykselliset tiedot analyysinsä yhteydessä. Seuraavaksi on todettava, että kannattavuus on yksi ratkaisevista tekijöistä vahingon analysoimisessa, kuten komissio esittää. Lopuksi on todettava, että – kuten riidanalaisen päätöksen 135 perustelukappaleesta ilmenee – unionin tuotannonalan ”kannattavuus – – kohosi merkittävästi tarkastelujakson aikana ja oli 10 prosenttia tutkimusajanjaksolla eli ylitti näin ollen tuotannonalan 8 prosentin tavoitevoiton”. On korostettava, että yhtäältä tällainen kohoaminen on huomattava ja että toisaalta sitä ei pidä tarkastella erikseen vaan sellaisten muiden positiivisten taloudellisten indikaattorien asiayhteydessä, joita ovat esimerkiksi kassavirta, investointien tuotto ja työllisyys, kuten riidanalaisen päätöksen 119–139 perustelukappaleesta ilmenee.
- 101 Sikäli kuin kantajat moittivat komissiota siitä, ettei tämä perustellut riittävästi riidanalaisesta päätöstä, kun on kyse siitä, miten yleisen kannattavuuden koheneminen oli vastapainona unionin tuotannonalan tuloksen notkahdukselle, kantajien päättelyllä pyritään todellisuudessa riitauttamaan komission taloudellisista tiedoista tekemä arviointi. Unionin yleinen tuomioistuin kuitenkin katsoo, että riidanalaisen päätöksen 119–139 perustelukappaleen tarkastelusta ilmenee, että komissio ei tehnyt ilmeistä arviointivirhettä kyseisten seikkojen arvioinnissa.
- 102 Ylimääräisenä huomiona on palautettava mieleen, että SEUT 296 artiklassa tarkoitettujen perustelujen on oltava kyseessä olevan toimen luonteen mukaisia ja niistä on selkeästi ja yksiselitteisesti ilmentävä toimen tehneen toimielimen päättely siten, että niille, joita toimi koskee, selviävät sen syyt ja että toimivaltainen tuomioistuin voi tutkia toimen laillisuuden (tuomio 10.9.2015, Fliesen-Zentrum Deutschland, C-687/13, EU:C:2015:573, 75 kohta).
- 103 Tätä vaatimusta on arvioitava asiaan liittyvien olosuhteiden perusteella, joita ovat muun muassa toimen sisältö, esitettyjen perustelujen luonne ja tarve, joka niillä, joille toimi on osoitettu tai joita se koskee suoraan ja erikseen, voi olla saada selvennystä tilanteeseen. Perusteluissa ei tarvitse esittää kaikkia asiaan liittyviä tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja koskevia yksityiskohtia, koska tutkittaessa sitä, täyttävätkö toimen perustelut SEUT 296 artiklan vaatimukset, on otettava huomioon toimen sanamuodon lisäksi myös asiayhteys ja kaikki asiaa koskevat oikeussäännöt (tuomio 10.9.2015, Fliesen-Zentrum Deutschland, C-687/13, EU:C:2015:573, 76 kohta).
- 104 On lisäksi korostettava, että toimielimet eivät ole velvollisia ottamaan kantaa kaikkiin asianomaisten esittämiin argumentteihin, vaan niiden on ainoastaan tutkittava sellaiset tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja koskevat argumentit, joilla on olennainen merkitys päätöksen kannalta (ks. vastaavasti tuomio 11.1.2007, Technische Glaswerke Ilmenau v. komissio, C-404/04 P, ei julkaistu, EU:C:2007:6, 30 kohta).
- 105 Käsiteltävässä asiassa syyt, joiden vuoksi komissio katsoi, että tietyillä vahinkoindikaattoreilla ei ollut ollut negatiivista vaikutusta unionin tuotannonalan yleiseen taloudelliseen tilanteeseen, kun taas muut indikaattorit olivat kehittyneet positiivisesti, löytyvät riidanalaisen päätöksen 140, 141 ja 148–160 perustelukappaleesta. Komissio esittää niissä selvästi syyt, joiden vuoksi se katsoi, että unionin tuotannonalalle ei ollut aiheutunut minkäänlaista merkittävää vahinkoa Hangzhou Biokingin tuonnin vuoksi. Riidanalainen päätös on näin ollen tältä osin riittävästi perusteltu.
- 106 Neljänneksi on todettava kantajien väitteestä, jonka mukaan komissio tutki vain yhden segmentin unionin tuotannonalasta, että kyseistä väitettä tarkasteltiin jo ensimmäisen kanneperusteen yhteydessä. Edellä 60 kohdasta nimittäin ilmenee, että kantajat eivät ole osoittaneet, millä tavoin komission hyväksymä otos sai kyseisen toimielimen tekemään ilmeisen arviointivirheen unionin tuotannonalalle aiheutuneen merkittävän vahingon olemassaolon arvioinnissaan.

- 107 Viidenneksi on todettava, että vaikka on totta, että unionin tuotannonala otti käyttöön puolustusstrategian polkumyynnin torjumiseksi, on kuitenkin niin, että kyseisen strategian vaikutukset ilmenevät muun muassa asianomaisten tuottajien kannattavuuden tason nousuna. Kantajien argumenteilla, jotka perustuvat siihen, että komissio ei olisi ottanut huomioon kyseistä strategiaa, ei näin ollen voida asettaa kyseenalaiseksi riidanalaisessa päätöksessä olevia perusteluja, jotka koskevat merkittävän vahingon puuttumista.
- 108 Kuudenneksi on todettava argumentista, joka koskee sitä, että komissio otti riittämättömästi huomioon polkumyymtimarginaalin, että – kuten edellä 94 kohdassa on jo todettu – vaikka on toki totta, että kyseinen marginaali on otettava huomioon vahingon olemassaolon määrittämisessä perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdan mukaisesti, on kuitenkin niin, että se on ennen kaikkea seikka, joka on otettava huomioon polkumyynnin olemassaoloa määritettäessä, ja tämä on edellytyksestä, joka koskee vahingon osoittamista polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden toteuttamisen yhteydessä, erillinen edellytys.
- 109 Hintojen alittavuuden huomioimisesta unionin tuotannonalan hintoihin nähden on todettava, että komissio totesi riidanalaisen päätöksen 105 perustelukappaleessa, että "[Hangzhou Bioking]-yrityksestä peräisin olevan tarkasteltavana olevan tuotteen keskimääräinen tuontihinta nousi 35 prosenttia tarkastelujaksolla" ja että "se kasvoi 43 prosenttia vuosien 2011 ja 2013 välillä mutta väheni sitten 8 prosenttia vuoden 2013 ja tutkimusajanjakson välillä". Komissio osoitti tämän jälkeen Hangzhou Biokingistä unionin markkinoille tulevan polkumyymintuonnin painotetun keskimääräisen hinnan alittavuuden marginaalin olevan 10,3 prosenttia. Kyseisten seikkojen perusteella ja viitaten nimenomaisesti unionin tuotannonalan hintojen alittavuuteen komissio katsoi riidanalaisen päätöksen 141 perustelukappaleessa, että merkittävää vahinkoa ei ollut. On näin ollen katsottava, että komissio otti kyseisen tekijän huomioon. Sikäli kuin kantajat pyrkivät riitauttamaan kyseiselle tekijälle annetun merkityksen, on palautettava mieleen, että perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdan mukaisesti yksi tai useampi kyseisessä säännöksessä esiintyvistä tekijöistä ei välttämättä ole ratkaiseva arviointiperuste. Hintojen alittavuuden marginaali ei siis ole sellaisenaan ratkaiseva taloudellisen vahingon indikaattori.
- 110 Seitsemänneksi on todettava kantajien väitteestä, jonka mukaan hinnat romahtivat "76 prosenttia vuoden 2013 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana", että ne itse mainitsevat unionin tuotannonalan hintojen laskun suuruudeksi 56 prosenttia. Tästä on todettava, että – kuten riidanalaisen päätöksen 125 perustelukappaleesta ilmenee – otokseen otettujen unionin tuottajien yksikkömyyntihinnat toki laskivat 56 prosenttia vuoden 2013 ja tutkimusajanjakson välillä. On kuitenkin todettava, että ne nousivat 19 prosenttia tarkastelujaksolla. Kuten riidanalaisen päätöksen 127 perustelukappaleessa ja edellä 95 kohdassa todettiin, keskimääräiset yksikkömyyntihinnat kohosivat (19 prosenttia) tarkastelujaksolla enemmän kuin tuotantokustannukset (9 prosenttia) samalla ajanjaksolla, mikä tarkoittaa sitä, että Hangzhou Biokingin tuonnin aiheuttama hintapaine ei estänyt unionin tuotannonalan yksikkömyyntihintojen nousua.
- 111 Kahdeksanneksi on todettava tuotantomäärän vähenemisestä, että kyseinen määrä todellakin laski 16 prosenttia tarkastelujaksolla, mutta se vakiintui vuoden 2013 ja tutkimusajanjakson päättymisen välillä, kuten riidanalaisessa päätöksessä olevasta taulukosta 4 ilmenee. Kuten komissio perustellusti totesi, tätä seikkaa on kuitenkin arvioitava tarkastelujaksolla ilmennyt kulutuksen 11 prosentin väheneminen huomioiden, kuten edellä 97 kohdassa jo todettiin. Tässä tilanteessa voidaan katsoa, että suurin osa unionin tuotannonalan tuotantomäärän laskusta tarkastelujaksolla johtui kulutuksen vähenemisestä.
- 112 Kaikesta edellä esitetystä seuraa, että kantajat eivät ole esittäneet seikkoja, joiden perusteella voitaisiin asettaa kyseenalaiseksi komission päätelmä, jonka mukaan kaikki asian kannalta merkitykselliset tekijät huomioiden unionin tuotannonalalle ei aiheutunut merkittävää vahinkoa. On näin ollen katsottava, että huolimatta suorittamastaan unionin tuotannonalan markkinaosuuden arvioinnista (ks. edellä 98 kohta) komissio ei tehnyt ilmeistä arviointivirhettä merkittävän vahingon olemassaolon kokonaisarvioinnissaan, joka perustui kaikkiin toisen kanneperusteen yhteydessä esitettyihin tekijöihin.

113 Näin ollen toinen kanneperuste ja kanne kokonaisuudessaan on hylättävä.

Oikeudenkäyntikulut

114 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 artiklan 1 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantajat ovat hävinneet asian, ne vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja ne velvoitetaan korvaamaan komission oikeudenkäyntikulut tämän vaatimusten mukaisesti.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (yhdeksäs jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Kanne hylätään.

2) Caviro Distillerie Srl, Distillerie Bonollo SpA, Distillerie Mazzari SpA ja Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja ne velvoitetaan korvaamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut.

Gervasoni

Madise

da Silva Passos

Julistettiin Luxemburgissa 15 päivänä maaliskuuta 2018.

Allekirjoitukset